



GLOSSARI FITA

4a sessió

(G)IRONA

1

FITA-Girona (la ciutat inexistent).

J. Jubert Gruart

2

Què ha fet FITA amb Girona (la qüestió del mètode).

Kim Bover

Que fa i que ha fet Fita amb GIRONA

- MÈTODE d'en Fita : intentar “no veure” ni “reconèixer” el detall per posar en evidència cada peça observada.
- MIRAR, IDENTIFICAR.
- DEDUIR a través de l'observació per establir les lleis del SEU coneixement i del seu FER.-
- PROPOSAR moltes faules per aflorar veritats.
- SIGNIFICAR sobre el llenç la dignitat de l'objecte observat.
- L'OBRA ARTÍSTICA, resultat de les proves.

Que fa i que ha fet Fita quan pinta o dibuixa GIRONA. Una visió al llarg de 60 anys, des de primer dibuix que tenim documentat 1942, fins a la darrera sèrie 2003 i el mapeig de 2014:

Quin és el MÈTODE d'en Fita :

MIRAR / IDENTIFICAR

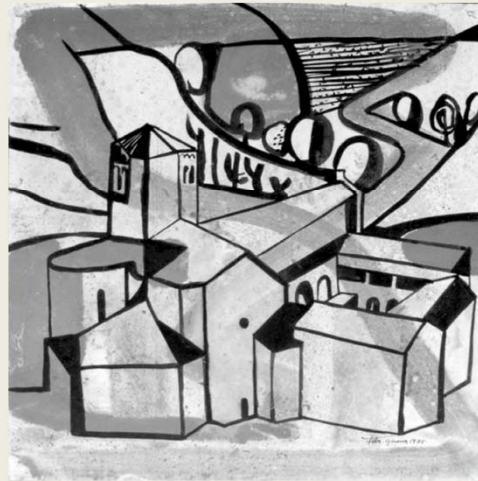
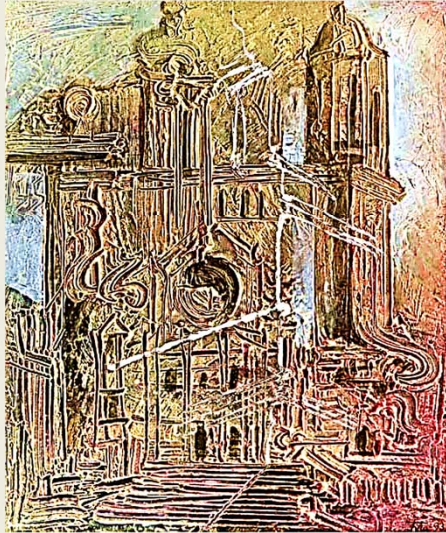


MIRAR, IDENTIFICAR, per intentar “no veure” en general, “ni reconèixer” el detall. És la seva manera de posar en evidència cada peça observada.

Dic peça, perquè en el cas de Girona ho tracta com si fossin objectes aïllats, sense habitabilitat, com ha comentat abans el Dr. Joaquim Jubert quan n’ha fet abans un esquemàtic inventari de 8 models, que el podríem ampliar-lo a 11 / 13 referent al tema de Girona, no més, perquè cada “cosa”: edifici, conjunt volumètric, entorn monumental o detall.

Els tracte com si fossin objectes aïllats, els “desglossa” per glosar-los en peces independents i dependents a l’hora, a través de moltes i moltes proves en els blocs d’estudi primer i més tard en les obres pictòriques.

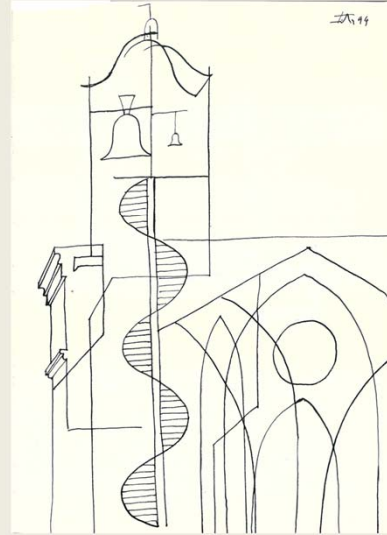
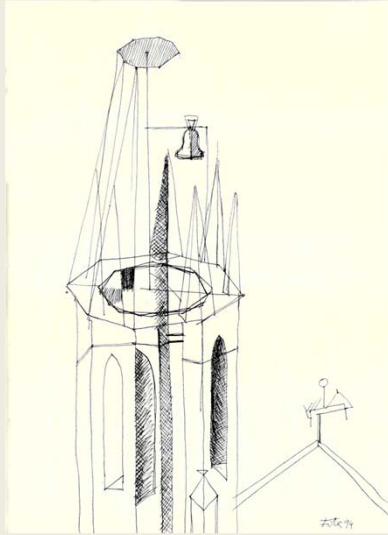
Dedueix a través de l'observació
i estableix les seves lleis en el coneixement i el seu fer



DEDUEIR, a través de l'observació de la forma quines són les relacions entre el pla i les seves interseccions (l'aresta o la cova / l'ombra o relleu), és la base del seu anàlisi i així acaba establint la seva pròpia LLEI.

El resultat de les proves forgen el seu CONÈIXERE la "cosa" i definitivament la seva manera de FER que es tradueix en L'OBRA.

PROPOSA
faules per aflorar veritats.



PROPOSA en les proves, **moltes mentides per aflorar veritats.**

-(Recordin que en anteriors sessions del glossari, Joaquim Jubert ha parlat a l'entorn de les mans com a obra de màxima importància en el fer de l'artista: St. Benet, Sant Sebastià, Abat Oliva, el Crist jacent, totes les mans son una **mentida** tot i que es manifesten com a mans carregades d'expressió **veritable**.)

SIGNIFICA la dignitat de l'objecte observat.



Així SIGNIFICA amb el traç sobre el llenç la dignitat de l'objecte observat, (mirant, identificant, deduint, proposant).

Anàlisi comparatiu entre l'obra acabada de 1946 i posteriors assajos "proves" fets en nous croquis el 1986.

-Després de quaranta anys Fita pot fer un recorregut amb paral·lelismes formals de similar significat, tot i saber que Fita ha fet un llarg i prolífer desenvolupament de les seves tècniques en l'expressió artística cap al camp abstracte però hi ha un fonament que no hi ha renegat i que li ha servit com a metodologia en ser coherent amb si mateix.

L'OBRA ARTÍSTICA, resultat de les proves



He intentat esbrinar a través d'una primera immersió en la seva obra el **Què és el que fa**.

He arribat a la conclusió que la seva manera de treballar respon a un MÈTODE PROPI, intentaré desllodrigar quin és aquest mètode. Tot i estar basat en unes regles dissenyades i acceptades per a ser utilitzades per a qualsevol altre, aquest origen li podria atorgar universalitat quan aquests altres en fessin escola i en lletra petita i entre cometes podria ser considerat com "la ciència del feinejar d'en Fita".

Fa uns mesos presentant la darrera obra d'en Fita, que es vaig tenir l'honor de presentar en aquesta sala, Rusc i Desfilats, deia: *-És un artista de pedra picada, un carreu que es va iniciar forjant-se en la disciplina de les regles establertes i que amb el rigor, el treball, l'obertura de mires, al llarg dels 86 anys viscuts intensament, ha obrat la seva **pròpia regla**, la personal la que avui coneixem com: "És un Fita".*

EL Mètode d'en FITA

- No és un científic, tot i que investigant sistematitza.
- Reuneix coneixements fruit de l'observació i l'experiència.
- Li permet treballar empíricament a través de la dissecció de l'objecte.
- En el seu rebost: proves i més proves.
- Croquis, estudis de detall, anàlisi de formes.
- Composició.

Que no és el Mètode d'en FITA

Fita **no és un científic** que sistematitzi com si treballés en el camp d'investigació a partir de la quantificació i verificació i els resultats dels seus coneixements aportessin llum i enteniment en el descobriment de les Lleis que regeixen el fenomen. No, no és un científic com ho tenim entès, per això ho he dit "científic" entre cometes.

M'inclino a insistir en utilitzar aquest mot entre cometes perquè no n'he trobat un altre de millor que reculli la part intel·lectual, la de pensador i de tècnic que té el FER d'en Fita.

EL Mètode d'en FITA

έμπειρία

del grec antic, etimològicament ve de:

έυ (en) i πείρα (prova)

«EN PROVES»

és a dir , duent a terme l'experiment

la RECERCA

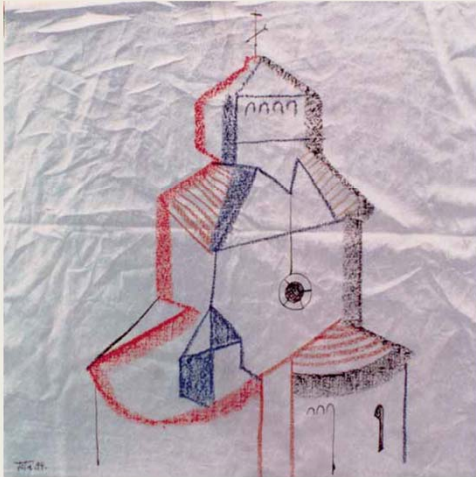
El que fa, en part també ho fan els científics com activitat: reuneix coneixements mitjançant l'observació i l'experimentació de principis i causes de tot el que "mira o l'interessa mirar" i així els pot ordenar, comparar i estudiar.

Proves i més proves en la recerca

Diapositiva: El terme "empíric", deriva del grec antic d'experiència, έμπειρία, que etimològicament deriva de έυ (en) i πείρα (prova): EN PROVES, és a dir , duent a terme l'experiment. (Aristòtil des de el punt de vista filosòfic utilitzava la reflexió analítica i el mètode empíric com a mètodes per construir el coneixement)

la RECERCA

en l'absis d'una de les esglésies romàniques de Girona 1+1



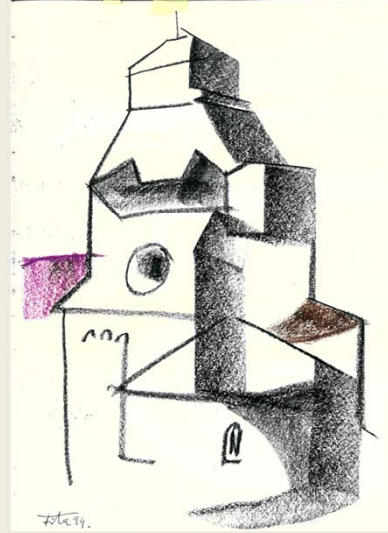
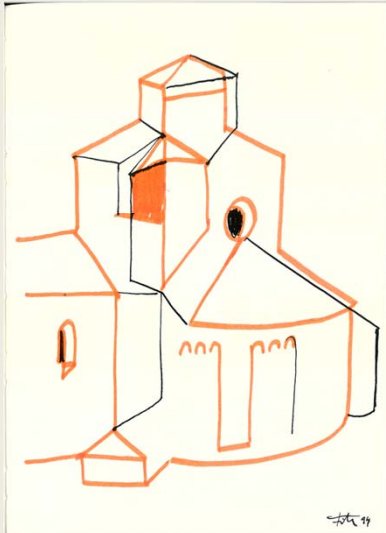
L'observació de la peça - com a primer pas d'en Fita, seria l'equivalent a l'observació del fenomen per part del científic.

La dissecció de l' objecte, croquis i més croquis, maquetes, anàlisi de detall, els blocs de Fita, per analogia seria l'anàlisi estadística fruit de la recerca del científic.

En el seu fer, hi ha part de metodologia empírica i a l'hora recerca "científica". La seva obra es fruit de l'experiment (pretesament volgut per part d'en Fita fruit de l'atzar) , aplicant en menys o més rigor la lògica "empírica", a partir de la l'observació de la conducta de l'element (tècnica en la qual treballa) i la seva anàlisi en el procediment i de comportament:

la RECERCA

en l'absis d'una de les esglésies romàniques de Girona 2+2



L'anàlisi de les dades que hi ha en el rebost de l'artista, les proves del seu treball "empíric" recollit i inventariat en el contingut dels blocs: els croquis, els estudis, l'anàlisi de detall, he vist i constatat el resultat de la seva recerca, amb tots els encerts i els errors.

- *Línia definint plans e interseccions del volum analitzat.*
- *Ombres per relacionar els relleus del volum.*

la RECERCA

en l'absis d'una de les esglésies romàniques de Girona 4+2



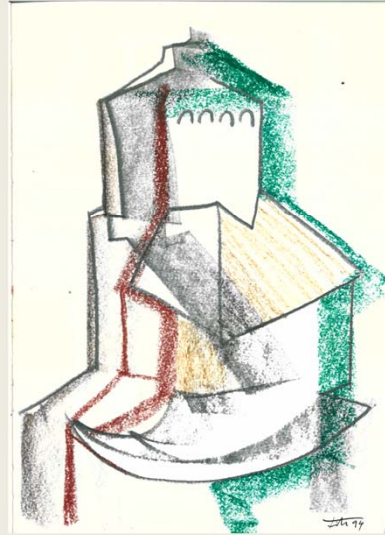
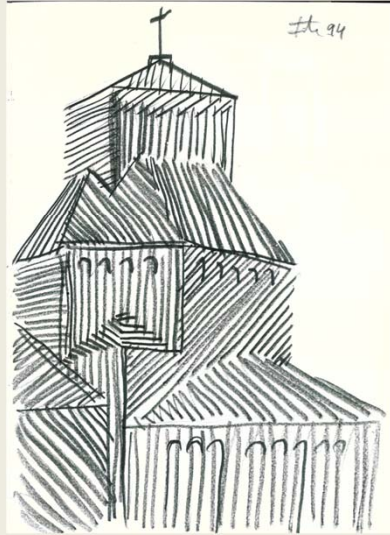
Durant aquest procés d'estudi és forja la seva experiència d'artista, i ens permet descobrir les relacions essencials i les característiques fonamentals entre l'objecte d'estudi i l'Artista.

En aquest cas GIRONA a l'entorn de les deu a tretze peces que ha estudiat i plasmat en obra, no deixa de ser una relació sensorial i de percepció que té l'artista, segurament fonamentat en les primeres vivències i aproximacions de l'època acadèmica que va caminant amb el seu fer, fins a la darrera mostra de Fires 2014 amb: "300 - Estel.Cat"

- La taca d'expressió abstracte sense perdre l'origen que defineix el volum a través de la línia continua sigui ploma, xeringa,...

la RECERCA

en l'absis d'una de les esglésies romàniques de Girona 6+2

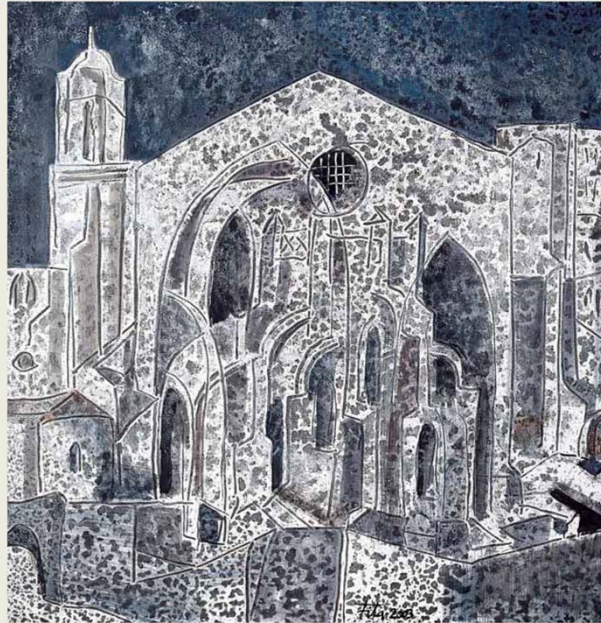


Per establir aquesta relació sensorial amb l'objecte, Fita ho ha fet i ho fa amb procediments pràctics i que domina. Aplicant tots els diversos mitjans d'estudi que te a l'abast, aquí no es posa límits.

- *Geometrització i dissecció en el procés d'anàlisi de formes del continent*

**Primera proposta:
El mètode Hipotètic
Deductiu
de l'obrar d'en Fita**

**Aïllar
Reproduir
Modificar**



Aquest sistema de treball que es podria enquadrar en el que entenem com **esquema del mètode hipotètic-deductiu**, seria una proposta simplificada de entendre la comprensió lògica del procés i dels resultats aconseguits.

Els hi proposo observar la comparativa que vaig projectant: és un recull del Bloc 224, "Girona", a partir de les "peces" treballades per l'artista, **16 "cares", proves**, totes elles amb referència a l'absis de Sant Nicolau.

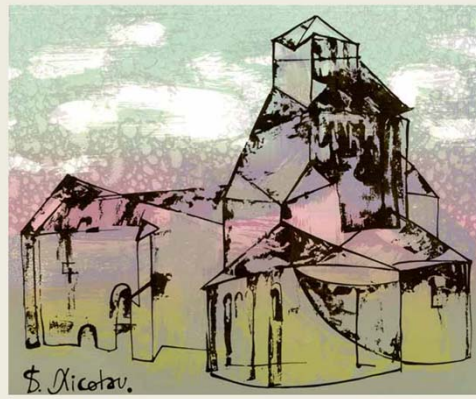
No oblidin la "cosa" analitzada no deixa de ser "pedra morta", si ho relacionen amb el quadre que tenen al fons de la paret mitgera hi ha quelcom més que traspasa la pedra morta, és una de tantes conseqüències finals del procés .

- Ressaltar de la imatge projectada que l'obra final, en aquest cas la catedral, recull tot el contingut del procés aïllant cada peça, cada element que per ell te interès i a l'hora poder reproduir totes les cares del poliedre observat. El dins, el fora, el buit, el ple, el davant, el darrera,.. Ombra i llum .. finalment tot texturat per afavorir l'abstracció.

la RECERCA

en l'absis d'una de les esglésies romàniques de Girona 8+2

Primera proposta: Mètode Hipotètic deductiu



Fita **No és un INVESTIGADOR**, però com “ARTISTA” quan intervé sobre “la cosa” objecte d'estudi, treballa amb l'argumentari i la sistemàtica de l'investigador sense ser-ne.

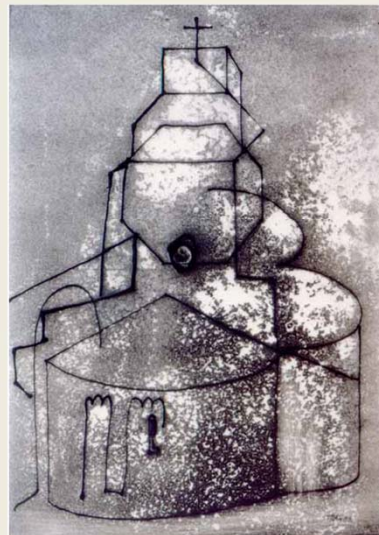
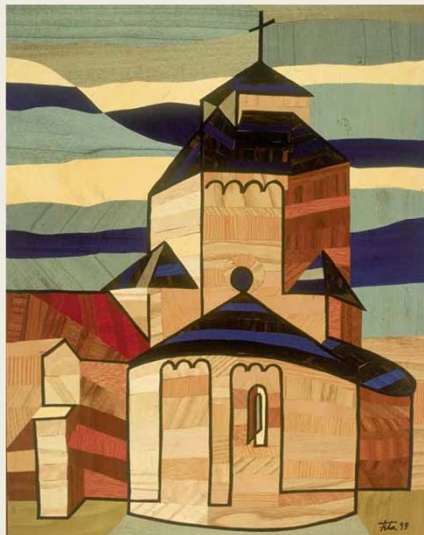
Treballa creant les condicions necessàries que li permeten revelar part de les característiques fonamentals i relacions essencials de la peça.

-Comparativa entre l'anàlisi de formes fet en el Bloc i el final de l'Obra. Comprovar que el que es fa amb traç a blanc i negre ho enriqueix al final amb la texturització del fons, el llenç.

la RECERCA

en l'absis d'una de les esglésies romàniques de Girona 12+2

Primera proposta: Mètode Hipotètic deductiu



Com ho fa:

-AÏLLANT l'objecte "la cosa" i les propietats que el caracteritzen i n'estudia la influència de tots els altres factors que el basteixen.

-REPRODUINT una i altre vegada l'objecte d'estudi sempre en condicions controlades però variant, transformant, retocant el "grafos".

-MODIFICANT, canviant, rectificat, retocant, corregint, alterant, transformant en definitiva evolucionant, les condicions sota les quals té lloc el procés o fenomen que estudia.

- Dos obres similars en composició i radicalment oposades en la tècnica i totes dues expliquen el mateix. Marqueteria amb fustes de tonalitats diferents, tècnica mixta sobre paper amb fons texturitzant i dibuix a línia, xeringa.

La Recerca en l'absis d'una de les esglésies romàniques de Girona 14+2

**Segona proposta: Mètode d'anotació fragmentària,
exhaustiu, sistemàtic i depurat aplicat sobre l'abstracte.**



El suport de treball, tècnica, eines o instruments amb el qual treballa li faciliten en part la investigació.

Així, les dades contemplades en els blocs que avui podem analitzar, en l'obra d'en Fita sobre Girona, són el resultat de la manipulació sistemàtica de variables en el i del "SEU EXPERIMENT".

- No hi han límits i barreres en els plantejaments de l'artista per expressar-se. A partir de la fragmentació sistemàtica en un de treball exhaustiu i depurat des de l'acadèmia a l'abstracció

**Segona proposta: Mètode no científic per desafiar
l'academicisme en front el món abstracte**

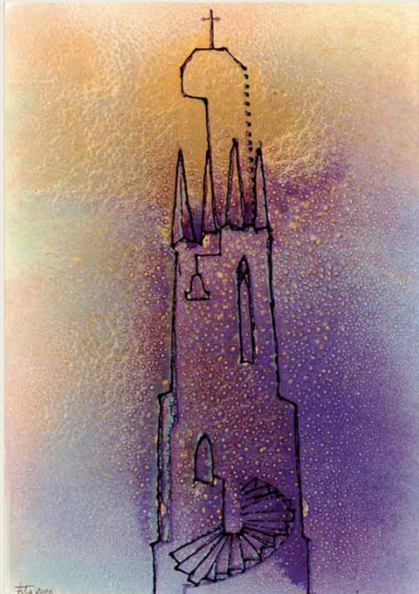


Segona hipòtesi Metodològica que plantegem avui, sobre que ens ofereix Fita amb GIRONA 1942 -2003/2014, a través d'aquest glossari, en l'anterior intervenció ho ha fet el Dr. Joaquim Jubert:

Fita és una lluita constant entre la LÍNIA contra EL COLOR. Del classicisme a l'abstracció. La visió, presentada en la primera part, la inexistència de Girona en l'obra de Fita.

-Diria que és del tot impossible o millor dit difícil aconseguir fer plantejaments de d'abstracció i taca com el que es mostren sense una formació acadèmica. Cert que avui amb les tècniques informàtiques podem aproximar-nos amb mateix resultat però sempre hi trobarem a faltar la intencionalitat que ens aporta l'Artista

**Mètode no científic per desafiar l'academicisme
en front el món abstracte**



És una de les possibles lectures que en podem fer d'aquest llegat: Els quadres que contemplem a la sala ho certifiquen.

Amb paraules de Joaquim Jubert ens deia: *Fita utilitza estereotips lineals, de l'anotació fragmentària exhaustiva i sistemàticament repetits i depurats per aplicar-los sobre la seva pintura abstracte.*

- Si abans en l'anterior diapositiva "pantalla" ho comparava en dibuix a blanc i negre en aquesta pantalla s'hi afegeix l'abstracció amb color i a la vegada la necessitat que sempre ens presenta l'artista de mostrar en l'obra el dins i el fora en un mateix "grafos".

**Mètode no científic per desafiar l'academicisme
en front el món abstracte**



En el llibre Fita - Girona 1942 – 2003, si poden comptabilitzar més de 355 reproduccions acabades. En una capbussada dins els seus arxius, com mostren els blocs de notes (damunt la taula tenim els Blocs 221 a 224), multiplicaríem per 10 el nombre d'obres de l'artista, entre croquis, dibuixos i pintures. Resta pendent fer-ne un inventari.

-En aquesta Obra quasi be tot ratlla l'abstracció: si be el fons el ciclorama d'acompanyament del conjunt monumental tendeix a una realitat de posta de sol d'hivern. Els paraments dels volums de pedra morta reben la llum de dia i s'omplen de la textura del material que ostenten. L'ombra fosca no perd volum gràcies al traç a xeringa del dibuix dominant. Es el mètode de desafiament de l'academicisme en front a l'abstracció?

**Mètode no científic per desafiar l'academicisme
en front el món abstracte**



La segona alternativa a la metodologia que segueix Fita la podríem enquadrar com a **METODE D'ANOTACIÓ FRAGMENTÀRIA, EXEHAUSTIU, SISTEMÀTIC I DEPURAT APLICAT SOBRE L'ABSTRACTE.**

-Les anotacions fragmentàries son les proves o croquis fets a vista sobre la cosa o a taller en l'estudi i aprofundiment exhaustiu sistemàtic i a la vegada deductiu sobre els "elements" que treballa que no superen els 8 / 13 "coses – edificis de pedra morta"

-La metodologia que segueix és tant sistemàtica en el procés que es pot equiparar a la que es practica en l'anàlisi científic.

- Els relleus sota la tela li permeten a l'artista trencar ortodòxies apreses en el procés de formació i construcció de la pròpia personalitat de l'Artista.

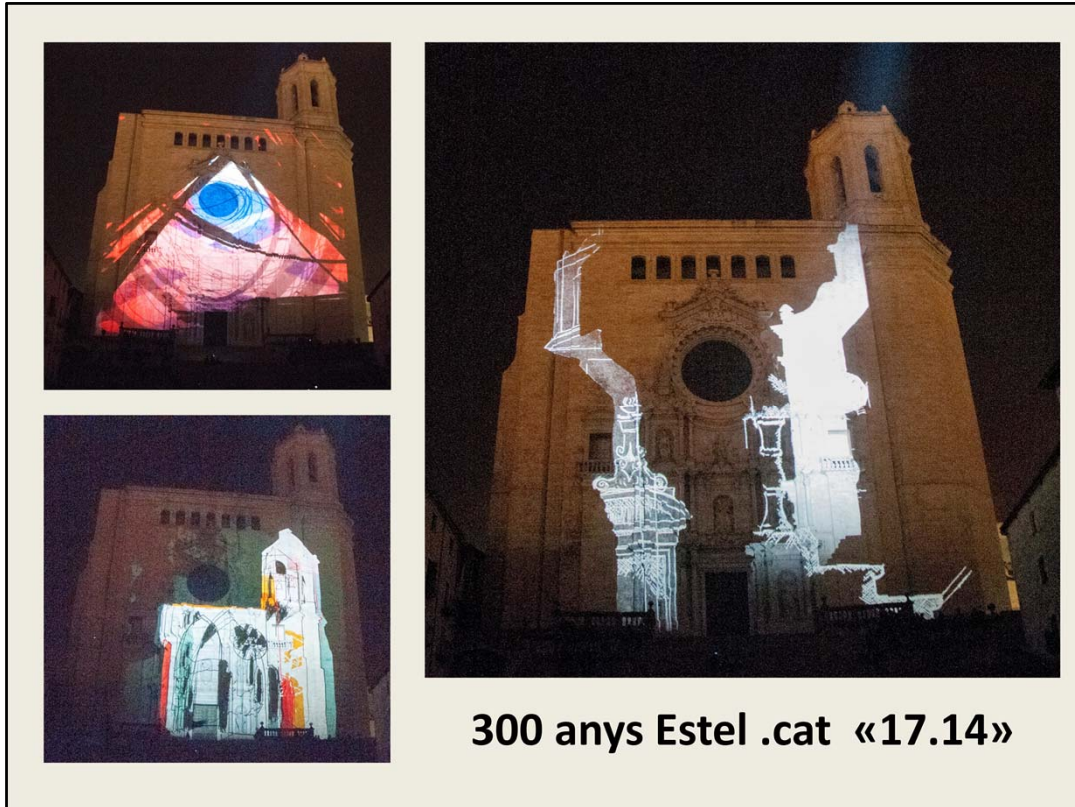


Fita és innovador, obert a totes les disciplines, per evolucionar explorant

Tercer supòsit metodològic, Innovació constant lligat en el seu treball empíric fonamentat en **Rectificar Canviar Retocar Corregir Alterar Transformar**:

El sistema de fer va lligat en la sistemàtica que a l'inici he comentat: de treballador "empíric", donat que bàsicament es basa en l'experiència i en l'observació de "la cosa", lluny del que seria un mètode experimental.

-Aquesta és la darrera de les experimentacions de Fita realitzada per fires de 2014 sobre Girona i sobre un llenç espectacular de "vella pedra Bella"



Justifica situar-lo en aquest supòsit a la llum de la **“la troballa, els resultats comparats”** de la cerca feta en el seu rebost, en els Blocs de treball i al final l’Obra realitzada.

No en tinc cap dubte, i vostès creguin-me tampoc el tinguin, és un treball rellevant i d’una eficàcia notòria en resultats i experiència.

Tant, que per estudiosos pot esdevenir una font inesgotable l’anàlisi en la investigació futura de tot el que ha fet Fita.



La diferència clara del que seria un **mètode empíric en general** aplicat en el món científic, és que Fita amb el sistema de treball adoptat al llarg de la seva vida, si m'ho permeten, el definiria en aquest supòsit com un "INVESTIGADOR, de caire: INDEGADOR no científic".

Es el detectiu lligat a la seva pròpia metodologia, perquè en una part del seu hemisferi cranial es deu establir com la seva manera de fer i d'actuar (això ens ho podria explicar molt més be el Dr. Joaquim Jubert):

Vol ser abstracte, ho expressa amb la sensibilitat quasi be fanàtica a l'hora de plasmar colors i textures en la majoria de les seves sèries. Avui ho analitzem a partir de les del tema Girona, si ho confrontem amb altres sèries que ja coneixen i que s'han tractat en aquest Glossari (Art què cosa és?; Art Sacre; Pintar-Musicar).

La majoria de les obres, en la contemplació sovint provoquen una experiència quasi be mística. La majoria dels continguts fons del llenç, son entitats inquietes, sovint convulses, agitades que es revoltan en l'essència del subjecte de la peça, de l'obra. Perquè indaga / investiga.



L'esclat de colors, amb l'aigua barreig de textures sovint lluiten en el llenç per tal **d'urbanitzar** en l'abstracció l'academicisme del traç, un formalisme mai oblidat i recurrent en tota l'Obra i que és fruit de tot el treball **d'investigador no científic del traç**,: **el buit i el ple, el massís: ombra i relleu**. Que va amarinar i finalment fixar, en els anys d'acadèmia.

Encara avui segueix investigant en lluita constant, com pot aconseguir en la polifonia infinita de colors que plasma sobre el llenç. Una riquesa cromàtica que no podem contemplar mai, en la pedra vella o en la natura que ens envolta(llevat del algun cas excepcional en la tardor).



Tot ho fa per **desafiar l'irreal mon abstracte PERÒ** amb l'experiència apresada en l'acadèmia difícilment pot desfer-se del traç.

És per aquest fet, en la manipulació sistemàtica de variables certes i acceptades, (que és el que pretén qualsevol metodologia acceptada dins els canons), l'Artista, tracta de considerar a més a més dels encerts, ELS ERRORS, de manera que del DEFECTE EN FA VIRTUT, forma part de la seva llei, per fer-ne abstracció volgutament desitjada. No descartar el defecte que és el que correspondria en la metodologia acceptada en el cànon reglat.



Tota interferència en el seu treball d'anàlisi, que pugui ser obtinguda pel que fa a LA CAUSALITAT del camí observat, no hi aplica el factor de autocorrecció que és el que fa un científic, sinó tot el contrari, l'explota .

Seria aquest un MÈTODE NO CIENTÍFIC PER DESAFIAR L'ACADÈMIA davant el MÓN ABSTRACTE?



Estem contemplant una representació en "Mapping" de les moltes propostes ARTISTIQUES que Fita a fet en la seva obra sobre la Catedral, dibuixar la façana, la nau de l'interior, la visió lateral de la porta dels apòstols tot sobre la mateixa superfície plana del llenç.

-Avoca totes les seves vivències viscudes a l'entorn de la Catedral sobre la pròpia història consolidada de la catedral. (Crist jacent, els dotze apòstols amb la Verge i els àngels, sant Narcís,...)

-Aquesta ultima Obra de Fita sobre Girona és un resum del llegat que ha treballat en més de seixanta anys sobre Girona



La quarta proposta sobre el possible metodologia de Fita: ENTRAR EN CAMPS INEXPLORATS

Puc certificar que L'APASSIONA ENTRAR EN CAMPS INEXPLORATS i es deixa anar i s'hi esplaia sobre tot en aquells els quals domina. Una vegada més l'estudi descriptiu i no precisament de mimetisme de la realitat observada, sinó tot lo antagònic i és present. Fet que li permet potenciar una mena de realitat inexistente com a producte final. (seria el que abans he comentat en referència a les mans il·lustres).

Sempre està OBERT A TOTES LES DISCIPLINES amb voluntat de modernitzar-se i aprendre dels nous sistemes de representació, inclòs aquells que fins fa ben poc han estat qüestionats i que avui en el camp de l'art sembla ser que és el prioritari, **la multimèdia**.

Fa ben poc va acceptar un encàrrec per part de l'ajuntament de Girona, de fer un "mapping o mapeig", sobre la emblemàtica morfologia de la façana de Catedral.

L'estructura del "mapping" tracta d'alterar per un moments el seu concepte estacionari d'arquitectura monolítica i a l'hora representativa, per ser transformat en una animació sobre un llenç ampli, gegant, adaptant i convertint el seu fons estàtic amb un paisatge dinàmic obert a una història que vagi més enllà del que ens aporta el propi edifici en base de colors de llum.

- Destacar que en aquesta obra de videoart com aprofita altra vegada per posar sobre el llenç: el dins, l'interior dels arcs i voltes de la nau de la catedral sobre el fora amb relació a doble imatge intencionadament buscat de la rosassa de la façana.



El que va fer Fita en el projecte **300 anys Estel.cat** en part va ser trencar les regles del joc prèviament establert del que s'entén per un "mapping" per tal de fer brotar cròniques passades, reals, altres de soterrades i tot un imaginari del trencadís, per acabar en un mapeig a línia i color a l'entorn de la seva relació històrica amb la Catedral.

He començat aquest apartat projectant-lo en un sistema empíric EN-PROVES i d'investigador-indagador, fonamentat en la REVISIÓ constant, establint relacions entre "la cosa i el llenç" que al final dona pas a l'obra seva artística, puc assegurar que això és el que va fer mig a contra cor i amb dissonàncies amb l'equip responsable del "mapping":

Amb tot Fita no ha fet un "mapping", NI VIDEOART, ni una "perfromance",... resulta difícil una vegada més enquadrar-lo en un marc metodològic que ens permeti classificar-lo. (Serà que l'Artista, sempre va a la seva?)

- Comentar que quan geometritza, dibuixa es permet elluxe en aquest cas de fer-ho a escala inversa de cinc cents és a u. Un detall de motllura dels ornamentals de façana sobre tot el pla del llenç de pedra...

El mètode Fita: Un indagador professionalitzat a partir de l'observació i "l'acadèmia"



Aquest itinerari per concloure per part meua que el mètode Fita és el de un **indagador professionalitzat a partir de l'observació i "l'acadèmia"**.

L'EXPERIÈNCIA que avui exposem és fruit de la manera de treballar d'en Fita: OBSERVAR, no deixa de ser també com a metodologia, la base dels primers filòsofs, és a partir d'aquest fet tan simple com és el d'observar que finalment al llarg dels anys es comencen a construir les lleis del coneixement.

Per situar-nos de la seva importància, L'OBSERVACIÓ, el seu màxim exponent el trobem en l'antiga Grècia, Aristòtil) com també en el món Àrab, varen ser els precursors en la relació a poder establir, metodologies a partir de l'observació.

La intencionalitat de Fita en quan a l'actitud en l'execució de la seva obra té un aire de Lucreci, (un dels grans poetes i filòsofs de l'antiga Roma), si aquest va perseguir: *la intenció d'alliberar-se de la rigidesa de les regles establertes (els deus) i de monotonia (la mort) com a causa de la infelicitat.*

Fita ha perseguit amb intenció i retòrica gràfica, alliberar-se de les regles establertes per l'academicisme tancat, per evacuar un clam d'apertura de l'obra artística, fugint de tot discurs contaminat.

-(Fins i tot aquesta actitud davant la vida, li va permetre superar el discurs ideològic de separar bons i dolents, quan es desfà dels lligams establerts amb el col·lectiu religiós de l'Opus Dei)



A on podem enclavar Domènec FITA? Fita és **un investigador professionalitzat, “acadèmic”**, actitud clau en el coneixement i desenvolupament. La seva dèria, la seva obsessió: concentrar tota l’energia en l’ART, no en va el 1985, en resposta a la seva obstinació, el van nomenar membre electe de la Real Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.

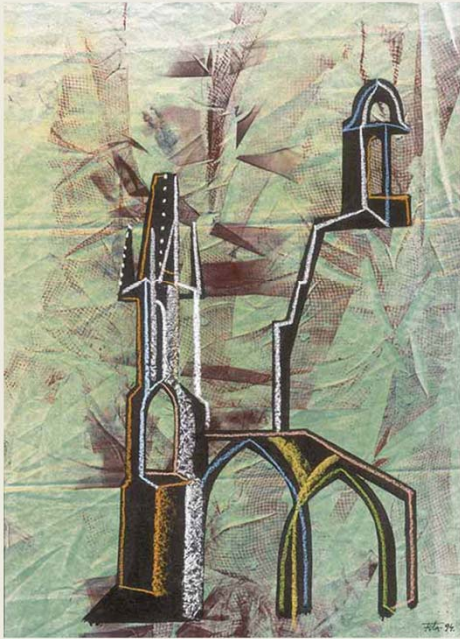
Per mi, com a resposta a la qüestió del mètode, ho resumiria en la: **SENSOPERCEPCIÓ** directa D'ENS i **PROCESSOS** per assolir en la praxis, **L'OBRA**, fruit de l’observació acadèmica.

Les quatre propostes presentades sobre mètodes possibles per classificar la metodologia podrien ser una aproximació al **MÈTODE FITA** en resum:

La **SENSOPERCEPCIÓ** directa D'ENS I DE **PROCESSOS**, per assolir en la praxis **L'OBRA**, com a **MÈTODE**.

SENSOPERCEPCIÓ directa D'ENS i PROCESSOS

Amb la geometrització en plans avoca el volum que representa



El seu fer metodològic:

Acceptada la SENSOPERCEPCIÓ directa D'ENS I DE PROCESSOS, per assolir en la praxis L'OBRA, com a MÈTODE, en definitiva que és? :

Per poder **comprendre** el món d'en Fita seria correcte analitzar-lo d'una manera desapassionada, prescindint de pressupòsits anteriors. (d'altre part per a mi difícil perquè quasi be fa quasi be mig segle que conec als Fita , l'Àngela i en Domènec)

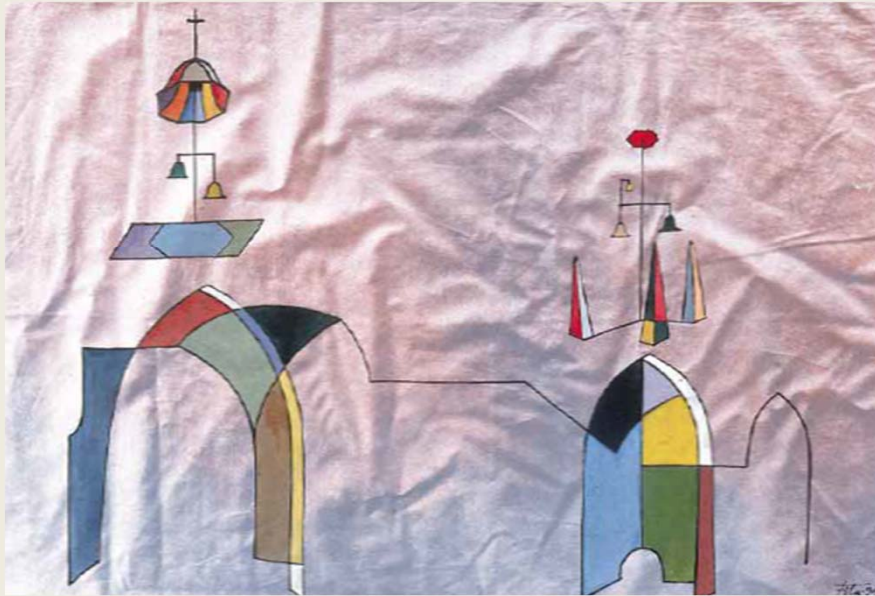
Sovint, és precisament allò que sabem el que ens impedeix d'adonar-nos del que no sabem. Provablement, en alguna ocasió hagin viscut l'experiència que "saber-ne massa", d'una cosa o d'una persona, els hi hagi impedit de "saber-ne prou".

És el "pre-veure" el que ens dificulta de "veure" i el "conèixer" el que ens dificulta "reconèixer". Acostumats a una determinada forma de percepció, creiem erròniament trobar-la fins i tot allí on no es troba.

Doncs, he intentat no "pre-veure" per tal de copsar i comprendre el que aporta Fita quan contemplem tota aquest obra d'una GIRONA inexistent.

SENSOPERCEPCIÓ directa D'ENS i PROCESSOS

Ens aporta referents minimalistes de màxima puresa expressiva



Sabem de Fita:

- Que és capaç de descompondre la figura per fer-nos conscients del buit i el ple, de la llum i l'ombra.
- Que sap desconjuntar la figura per fer-nos conscients dels volums que poden expressar-se.
- Que a partir de l'observació dels fenòmens sap alterar amb l'acte de pensar per arribar a la "percepció" de l'ens, de la cosa a través del dibuix i la pintura i sobre tot amb l'escultura.
- Que el caracteritza la fragmentació, el procés d'esbós no lineal, l'interès per la manipulació de les estructures i, en aparença, de la geometria.
- Que la mà i l'ull són parels del pensament visual-espacial, no els criats.
- Que la concepció tridimensional és fruit de successius acostaments gràfics, així construeix l'expressió fins el mínim detall.
- Que té passió pel futur, vinculat al progrés tecnològic.
- Que té interès en el fons, en el trencament de l'entorn que comporti classicisme i de ruptura a tots els "ismes" que es puguin identificar com a escola o mètode de treball.

Discurs expressiu per excel·lència
de lectura entenedora sense necessitar a l'autor per comprendre



En que consisteix el seu mètode:

Fita es troba en l'ortodòxia i a l'hora en l'heterodòxia. La seva obra traspuja coneixement i disciplina acadèmica (la que observem en el primers quadres entrant a mà esquerra de la sala).

Li plau l'heterodòxia a l'hora de trencar i desfigurar l'espai i l'ordre establert. Aquell ordre reconegut i acceptat per a la majoria dels mortals quan contemplen una obra i en reconeixem l'origen, l'emplaçament, l'ens, la cosa.

Aquesta ambivalència la posa de manifest en les expressions geomètriques i compositives però sempre amb un gran respecte en relació a la realitat observada, **l'ortodòxia** en la qual es va formar.

Conviuen en l'obra analitzada de Fita: l'ART VISUAL, ORTODOX, en la concepció de la visió observada i els seus aspectes cognoscitius, apuntant i desapuntant axiomes i realitats en el mateix document, tot això en contraposició i convivència amb l'ART CONCEPTUAL, HETORODOX, de línies i taques cromàtiques amb abstraccions de figura i entorn.

L'artista treballa amb la realitat natural i la realitat abstracte. Ho he comentat a l'inici:

Ens PROPOSA, en totes les proves, moltes mentides per aflorar realitats tangibles.

Per això esquematitza el model observat fins l'aforisme més simple per obtenir un referent minimalista de màxima puresa expressiva.

Entre l'abstracció i la figura no coincident amb la realitat,
en contemplar-la ens fa reflexionar



La geometrització en plans procedents del cubisme més retòric li permet avocar que és un coneixedor nat del volum i l'espai que representa.

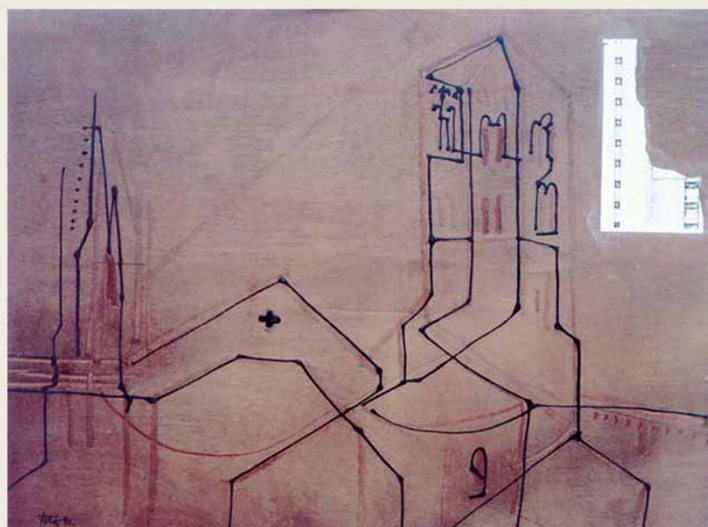
Observant i analitzant els blocs de treball Fita he comprovat que domina el dibuix topològic dels croquis, sovint avança cap a la representació científica descriptiva, geomètrica. Sempre en plans molt concrets o semi concrets per evolucionar de l'objectivitat a l'analogia subjectiva cap el dibuix metafòric.

La seva manera d'investigar la veritat del objecte observat és en base a representar amb exactitud sobre dos dimensions, els objectes que en tenen tres, per tal de poder deduir la descripció exacte del volums, formes i posició. Aquest es l'autèntic llenguatge científic en base a uns codis establerts i utilitzats en els processos de representació per l'edificació - enginyeria. Raó que ens podria ajudar a justificar en part, la proposta de ser un possible "investigador".

En el transcurs de les seves indagacions Fita, acaba per definir una grafologia específica, el que Vicente Pèrez Carabias anomena "*Grafoaje*", *sistema de signes de representació de lo tridimensional, en resposta a l'expressió a l'imaginari de la forma o de la figura a l'espai*.

La concreció i la indefinició a la vegada del paisatge o elements observats li permet expressar aquesta Girona inexistent. En fa abstracció i amb la riquesa de les textures i el color, identifica ciclorames apassionants per deixar constància una vegada més d'aquests volums i formes complexes que ens brinda "la ciutat vella i de pedra morta" observada per l'Artista.

Simplificar i esquematitzar és una temptació, que es presenta sovint...(Fita)



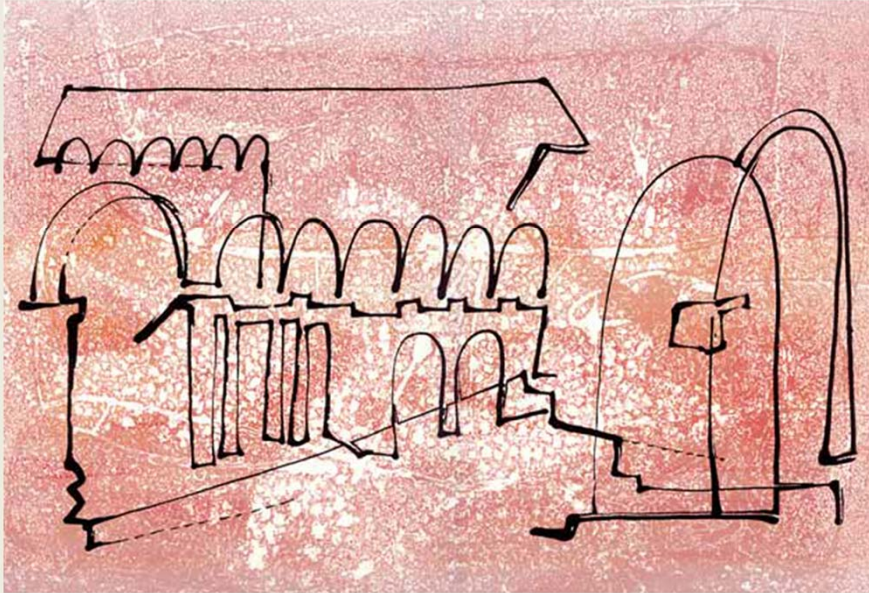
Analitzat des de el camp de la música, (que no existeix, recordem la glosa nº 3, Pintar – Musicar), permeteu-me situar l'OBRA com si aquest pintar fos un musicar a partir de la partitura. El que hi podem llegir, contemplar, observar no existeix, tal com argumentava abans Joaquim Jubert.

A partir del quadre-partitura que escriu Fita, nosaltres desconexadors totals del que Ell pretén, lluny de tota intuïció o no, ens podem permetre el goig de reinterpretar una revelació que serà ben segur, distint per a cada un dels diferents espectadors-contempladors.

També en símil d'ordre musical, alguns quadres podríem comparar-los com simfonies. Com si es tractes d'una composició "pictòrica" per a un instrument solista, la "línia - el dibuix" que es significa el model, embolcallat per un conjunt d'instruments, en diversos moviments "el paisatge - l'entorn".

Veiem en l'OBRA acabada una increïble policromia de colors, d'inesgotables tonalitats o immesurables textures. Amb la diferència que la partitura és una relació discursiva objectiva per ser llegida i executada per un tercer, de tal manera que es pugui entendre sense presència de l'autor. En el cas de les obres d'en Fita sobre Girona, ens deixa veure les formes i els sentiments amb claredat, és un discurs amb codi, sintaxi, que transmet sense confusions, perquè és un discurs expressiu per excel·lència i NO NECESSITEM A L'AUTOR PER PODER-NE FER UNA LECTURA ENTENEDORA.

...És tant gran i dens el conjunt que expressar-lo amb poques ratlles que l'ajudin a conformar, pot ser una bona manera de donar una pista del que hom voldria.



L'estructura del seu fer:

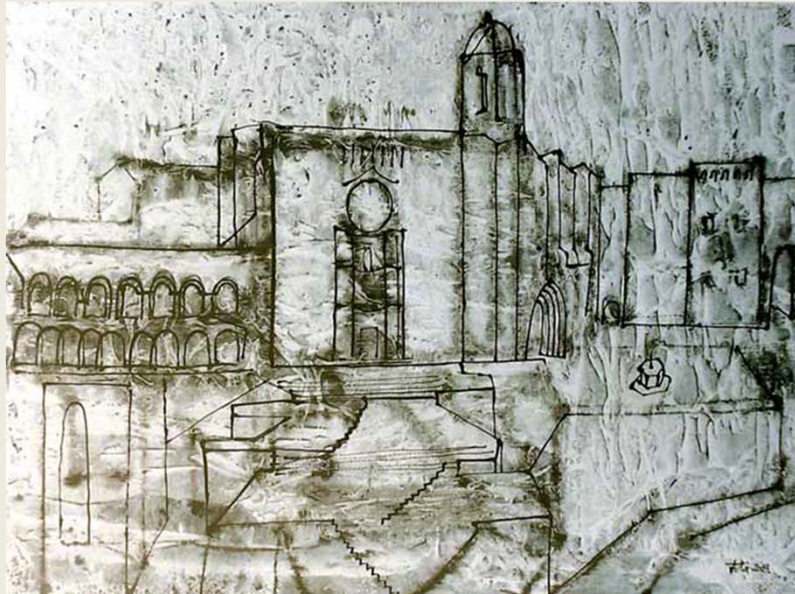
Conscients de que Fita té la capacitat i el domini de interpretació d'una part de la realitat a manera "d'**història visual**" fins aconseguir una semblança, convertint la pintura o el dibuix en una comunicació objectiva d'aquesta fracció de la realitat.

Li és factible amb domini i així ho demostra al passar a un sistema de representació expressiu descriptiu a una pintura no realista com alternativa plena de PREGNÀNCIA, és a dir, *entre l'abstracció i la figura no coincident amb la realitat, però en contemplant-la ens fa reflexionar.*

L'any 1997 en referència a unes serigrafies de la Catedral Fita escriu: - *Simplificar i esquematitzar és una temptació, que es presenta sovint a l'hora de noves versions d'aquesta Girona coneguda i plena de matisos. És tan gran i dens tot el conjunt que expressar-lo amb poques ratlles que l'ajudin a conformar, pot ser una bona manera de donar una pista del que hom voldria.*

En un altre epígraf Fita en diu: *- pintures de colors terrossos, foscos i confusos, respon a un món oníric (dels somnis) en que la llum i l'ombra creen misteris que serveixen vius els records de la infantesa, el que sentia davant d'aquestes grans architectures com la Catedral i les esglésies de la nostra Girona. Aquests conjunts reproduïen uns aspectes enigmàtics en els quals l'esperit actua i transcendeix, sense entendre, com passa amb aquestes etiquetes de preus que representen el control econòmic en els quals estem immersos. És amb aquesta anarquia que em sembla adequat explicar les confusions espirituals, plàstiques i econòmiques.*

L'Artista busca i l'obra ens aporta: **La forma. El ritme. El significat. El sentit. El diàleg.** Estructurat sintàcticament, com si es tractes d'un text per ser llegit i per tant.



En definitiva l'obra d'en Fita sobre Girona es va estructurant a partir del "Ens" observat que el provoca, com si es tractes d'un text, per això hi busca les afinitats. Fent una comparativa amb l'escriptura podem establir la següent estructuració de la seva sintaxi:

- Les formals, que li determina la figura en el seu aspecte exterior.
- Les rítmiques, en la seva successió dels elements formals.
- La mètrica en la mesura de les estructures i la seva combinació.
- Les semàntiques pel seu significat, be per semblances o per contrast.
- Els sintagmes, buscant la unitat de sentit i la seva funció respecte del conjunt respecte del nucli de l'ens.
- Les fonètiques, per tal de poder articular la percepció que arriba a l'artista tot i que va quedar clar que aquestes no existeixen. Però segur que te un diàleg interior amb l'ens i ell mateix a traves de fonemes.

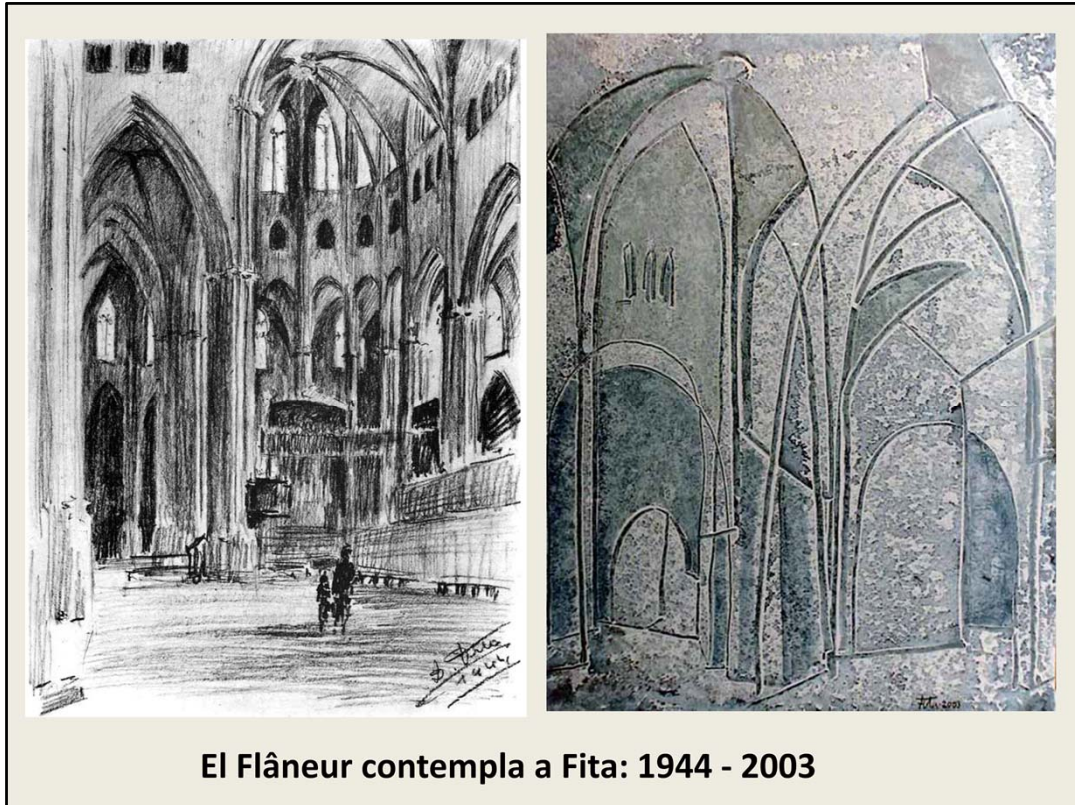
Amb aquest anàlisi que pot semblar de simplicitat hi arriba després d'un camí de destil·lació i depuració llarg, el qual conté condensada tota la càrrega inicial

L'OBRA, un POEMA amb:
Rimes, Paral·lelismes, Oxímorons, Morfogènesi, Al·literacions



Tot plegat li permet poder incorporar els elements que reforcen i a l'hora complementen L'OBRA com si es tractés d'un poema amb:

- RIMES, perquè en l'obra afegeix la repetició d'elements que volgudament accentua per assolir aquesta rima que reforçarà la lectura de l'espectador.
- PARAL·LELISMES, per així reforçar el joc geomètric dels blocs estudiats entre totes les cares vistes i les oposades entre si.
- OXÍMORONS, de la lògia figurativa, es serveix del mateix concepte per significar expressions oposades i així genera una tercera alternativa expressiva.
- MORFOGÈNESI, així en la producció artística evolucionen els caràcters reconeguts i assimilats per transformar-se cap a noves determinacions amb major força respecta a les inicials de les proves.
- AL·LITERACIONS, perquè té capacitat de fer contraccions, absències sovint fonamentals, en el transcurs del discurs sobre el llenç, de l'ens observat.



L'obra referent al tema Girona, te la qualitat de ser captada a través dels sentits de la vista no de l'oïda, amb convivència amb color i textura. En ser contemplada la persona que observa, aquesta pot captar-la ràpida i fàcilment i sense la presència de l'artista o explicació per ser interpretada o comprendre-la.

- Dues obres de Fita una feta l'any 1944 i l'altre el 2003 en una comparativa molt diferent a la que feia en la diapositiva nº 6, tota aquesta OBRA sens dubte sempre serà per "le Flâneur" la gran aportació i riquesa de l'obra d'en Domènec Fita.